

РЕШЕНИЕ

№ 1777

гр. София, 19.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 26.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Адриан Янев

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5495** по описа за **2020** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1 ЗАНН, вр. чл. 208 и сл. АПК.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] против Решение от 27.01.2016 г., постановено по НАХД №21034 по описа за 2013 г. на Софийски районен съд, с което е потвърдено Наказателно постановление №22-2204087/09.03.2012 г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда”- [населено място], с което на касатора на основание чл. 85, ал. 4, вр. чл. 81, ал. 1 от Закона за насърчаване на заетостта (ЗНЗ) е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лева за нарушение на чл. 28, ал. 1 ЗНЗ.

В жалбата се излагат касационни основания за нарушения на материалния закон.

В хода на съдебното производство пред касационната инстанция е конституиран като касатор [фирма], ЕИК[ЕИК], в качеството му на правоприменик на [фирма], което дружество поддържа касационната жалба.

Ответникът по касационната жалба не изразява становище. .

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за основателност на жалбата.

Административен съд - София-град, III – ти касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 АПК 14-дневен срок от

надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е основателна.

За да потвърди наказателното постановление, въззивният съд е приел, че за процесната дата 01.12.2011 година [фирма] е извършвала посреднически дейности по смисъла на чл. 26, т. 1 и т. 5 ЗНЗ, без да има регистрация за това в Агенция по заетостта, с което е нарушена разпоредбата на чл. 28, ал. 1 ЗНЗ.

Касационният съд констатира, че е изтекъл срокът на т. нар. „абсолютна погасителна давност“ за реализиране на административнонаказателна отговорност, за което следи служебно и без да е налице възражение. Съгласно разпоредбата на чл. 11 ЗАНН по въпросите за вината, вменяемостта и обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на НК, доколкото в ЗАНН липсва друга уредба. От това следва извод, че за неуредените въпроси за давността, какъвто е настоящият случай субсидиарно приложение намират разпоредбите на чл. 81, ал. 3, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5, вр. ал. 3 НК. Съобразявайки тези разпоредби следва да се приеме, че когато законът предвижда наказание „глоба“ или имуществена санкция, наказателното преследване се погасява с изтичането на четири години и шест месеца давностен срок, считано от датата на извършване на нарушението. С изтичането на този срок се погасява административно - наказателната отговорност на нарушителя, независимо от обстоятелството, че е съставен АУАН и е издадено наказателно постановление, поради изтекла абсолютна давност по чл. 81, ал. 3 НК, във вр. с чл. 80, ал. 1, т. 5 НК, вр. с чл. 11 ЗАНН. В настоящия случай наказателното постановление е издадено за извършено нарушение на 01.12.2011 година, при което абсолютната погасителна давност е изтекла на 01.06.2016г., което е преди постановяване на настоящото решение.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че решение на въззивния съд при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде отменено. На основание чл. 222, ал. 1 от АПК делото следва да бъде решено по същество, като се отмени наказателното постановление.

Жалбоподателят не претендира разноси и не представя доказателства за извършването им, поради което такива не следва да му се присъждат.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК и чл. 222, ал. 1 АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд София – град, XI – ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 27.01.2016 г., постановено по НАХД №21034 по описа за 2013 г. на Софийски районен съд, 102 – ри състав, и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №22-2204087/09.03.2012 г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“- [населено място], с което на [фирма] (с правоприемник [фирма]) на основание чл. 85, ал. 4, вр. чл. 81, ал. 1 от Закона за насърчване на заетостта (ЗНЗ) е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лева за нарушение на чл. 28, ал. 1 ЗНЗ.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: